

Olivia Kubasiak Kløvedal Reich, som er medlem af Den Grønne Studenterbevægelse, holdt tale foran Christiansborg den 3. april 2019 som en del af Klimapåmindelsen, en ugentlig tilbagevendende demonstration foran Christiansborg, der er en del af bevægelsen FridaysForFuture, som startede i august 2018 inspireret af Greta Thunbergs strejke. Reich holdt talen i midten af en kreds af meddemonstranter med ryggen til Christiansborg. Talen er en klassisk demonstrationstale, der har til opgave at formulere en vision for handling for en given politisk sag. Reich henvender sig i talen til daværende klimaminister Lars Christian Lilleholt fra Venstre. Under en måned senere blev der udskrevet folketingsvalg, der af nogle medier blev døbt "klimavalget" på grund af det store fokus på netop dette emne i valgkampen.

Reichs tale er interessant, fordi den indeholder et brud med genreforventninger, da den er udformet som et brev til klimaministeren. Derudover har talen en spændende struktur, da den er bygget op over en hovedpointe, som Reich lader gå igen i talen som et omkvæd. Det kan ikke påvises, at Reichs tale i sig selv har medført nogen konkrete ændringer, men talen er et eksempel på det betydelige folkelige pres der var – især fra ungebevægelser og ungeorganisationer – på at få klima på den politiske dagsorden.

Olivia Kubasiak Kløvedal Reichs tale ved Klimapåmindelsen 2019

Kære Lars Christian Lilleholt

I min omgangskreds er klimaforandringer blevet "min ting". Det er ligesom blevet til noget, jeg "går op i". Ligesom jeg tit hører, at klimaforandringer er "hipt blandt unge". Det er rigtig trist, at det er sådan, og det er også virkeligt ubehageligt for mig og alle de andre, jeg kender, der kæmper for, at vi som samfund handler på den enorme udfordring, vi står over for.

Jeg går op i mange ting: litteratur, teater, planter, men jeg "går ikke op i" klimaforandringer.

Klimaforandringerne er noget, der holder mig vågen om natten, fordi jeg allerede ved, at det måske er for sent at vende udviklingen, fordi jeg er bange for, at saltvandspumpen, der driver Golfstrømmen, stopper, eller at de insekter, der er med til at bestøve vores afgrøder, uddør, eller at de feedbackmekanismer, der allerede er sat i gang, vil være nok til at ødelægge planetens stabilitet, selv hvis vi stopper med at udlede i morgen.

Jeg frygter, hvad der sker inden for landegrænser, når der inden for kun få år ikke er rent drikkevand eller nok mad, på grund af tørke. Jeg frygter for, hvilke borgerkrige, det kommer til at starte, når der bliver hungersnød i de lande. Jeg frygter for den globale økonomi og det globale diplomati. Jeg er meget, meget bange for, hvordan det kommer til at påvirke vores allerede skrøbelige demokratier, når Europa presses af masseimmigration.

Nej, klimaforandringer er ikke noget "jeg går op i".

Kommenterede [1]:

Direkte henvendelse til repræsentanten for den primære målgruppe, som Reich ønsker at nå, men som er fraværende.

Genrebrud; Reich imiterer et brev. Det giver et ironisk tvist, der afslører, at hun også har en sekundær målgruppe, som er dem, der er det tilstedeværende publikum.

Kommenterede [2]:

Reich præsenterer den hovedpointe, som kommer til at afgøre talens struktur: At klimaforandringer er noget, som unge "går op i" ligesom en hobby.

Kommenterede [3]:

Reich præciserer sin hovedpointe.

Kommenterede [4]:

Reich definerer sit arbejde mod klimaforandringer, som et arbejde motiveret af frygt i stedet for en hobby, (der jo normalt er motiveret af lyst). Hun bruger mange eksempler til at bevise/argumentere for, at hendes frygt er reel (stilfiguren *accumulatio*).

Kommenterede [5]:

Reich uddyber, hvilke konsekvenser hun frygter, klimaforandringerne vil have på globalt plan.

Kommenterede [6]:

Første gang Reich bruger den tidligere præsenterede gendrivelse som strukturerende princip i form af et "omkvæd". Den hyppige gentagelse binder løbende Reichs andre pointer op på hovedpointen, den gør pointen huskværdig, og den kan være med til at fastholde publikums opmærksomhed, fordi den imiterer en genkendelig struktur (popsang) og er humoristisk.

Jeg har glædet mig i mange år til at få børn, men nu overvejer jeg, om det etisk kan forsvares. Ikke fordi det er dårligt for miljøet at få børn, men fordi jeg ikke ved, om man kan være bekendt at føde nogen til en fremtid, man ikke ved kommer til at være tryk eller rar. Sætter man ikke børn i verden, fordi man vil give dem et godt liv? Det ved jeg ikke, om mine børn kommer til at få.

Kommenterede [7]:
Reich uddyber, hvilke konsekvenser hun frygter, klimaforandringerne vil have på et personligt plan.

Nej, klimaforandringerne er ikke noget "jeg går op i".

Kommenterede [8]:
Omkvæd. For hver gang det gentages, har Reich føjet et nye argumenter til, om hvorfor arbejdet mod klimaforandringerne ikke kan sammenlignes med en hobby. Det fungerer derfor som en slags afrunding af afsnittet umiddelbart forinden (som en epifor).

Klimaforandringerne er et emne, som jo mere man lærer om det, jo mere ubehageligt bliver det. Det er et problem, der ændrer hele måden, man ser alle de valg, man tager, på. Alt, hvad jeg gør (køber tøj, køber mad, tager et tog, oplader min telefon), har et aftryk. Og det ved jeg, det skal jeg leve med. Hver time er jeg med til at gøre klimaforandringerne værre, bare ved at leve et moderne liv.

Kommenterede [9]:
Gendrivelse: Reich anerkender, at arbejdet mod klimaforandringer er komplekst. Hun anerkender også, at det er umuligt at leve 100 % klimavenligt. Dette er med til at nuancere Reichs tale og imødekommer evt. anklager om, at Reich er for sort/hvid i sin tilgang til problemet.

Nej, klimaforandringerne er ikke noget "jeg går op i".

Kommenterede [10]:
Omkvæd.

Jeg arbejder i meget af min fritid på at snakke om klimaforandringer, tænke på, hvordan vi kan *rebrande* dem, bekymre mig om, om vi internt i klimabevægelsen diskuterer de dumme omstillingsdetaljer for meget og derfor har for lidt gennemslagskraft og så videre og så videre. Det er tungt ad helvede til at skulle skubbe og skubbe for at kræve forandring. Det er også kompliceret og nuanceret at være del af en bevægelse.

Kommenterede [11]:
Specificerer, hvad det vil sige at arbejde mod klimaforandringer.

Så derfor er klimaforandringerne ikke noget "jeg går op i".

Kommenterede [12]:
Omkvæd.

Det største problem, vi har, er, at klimaforandringerne ikke forstås af mange politikere. I snakker om det, men man kan høre på måden, I italesætter det på, at I ikke forstår dets konsekvenser, ikke rigtigt, ikke helt nede i maven. Hvis I forstod det, ville I prioritere det højere end økonomi, eller i hvert fald på linje med økonomi, fordi I ville se, at økonomipolitik er klimapolitik, præcis som fødevarepolitik, indvandrer- og flygtningepolitik, arbejdsmarkedspolitik og skattepolitik er det.

Kommenterede [13]:
Reich placerer ansvaret hos politikerne (som hun henvendte sig til i starten af talen i form af klimaministeren). Hun kommer også med et "call to action", nemlig at politikerne skal prioritere klimaforandringer højere end andre politikområder.

Klimaforandringerne er ikke noget jeg "går op i".

Kommenterede [14]:
Her hænger omkvædet ikke sammen med afsnittet umiddelbart forinden, men fungerer som introduktion til det afsnit der kommer efter. Omkvædet her bryder altså med epifor-strukturen.

Hvis jeg skulle vælge noget at gå op i, havde jeg valgt noget lidt hyggeligere end klimaforandringerne, måske strikning eller stepdans. Klimaforandringerne beskæftiger jeg mig med, fordi jeg er tvunget til det. Fordi I som politikere ikke forstår det.

Kommenterede [15]:
Humoristisk/ironisk udlægning af hovedpointe.

Kommenterede [16]:
Klar og utvetydig udlægning af hovedpointe.

Jeg "går ikke op i" klimaforandringerne, jeg kæmper for at bremse dem. Men hvad er det, jeg kæmper for? Er det "naturen"? Er det "planeten"? Er det "menneskeheden"? Nej.

Kommenterede [17]:
Gentager sin hovedpointe endnu en gang i en ny formulering, der minder om omkvædet. Det fungerer som en opsummering af talen.

Kommenterede [18]:
Retoriske spørgsmål, der skal åbne op for en præcisering af formålet med arbejdet med klimaforandringerne.

Jeg kæmper for det, der gør livet værd at leve. Jeg elsker livet, fordi jeg har øjeblikke, der er så smukke og fyldt af ro og kærlighed. Øjeblikke, hvor man føler sig heldig, og hvor man glemmer alt andet og bare er helt og holdent i nuet. De øjeblikke har jeg haft mange af, blandt andet fordi jeg lever i et trygt og stabilt samfund, men med klimaforandringerne kommer ustabilitet og i værste fald kaos. Så vi må kæmpe for at bremse klimaforandringerne med alt, hvad vi har. For livet – det er livet værd, men det er det kun, hvis vi har friheden og roen til at værdsætte det.

Olivia, 23, statskundskab

Kommenterede [19]:

Eksempler på alt det gode, arbejdet mod klimaforandringer kan være med til at bevare. Virker som en positiv modvægt til alle de dystre perspektiver, som Reich indtil nu har remset op i løbet af talen.

Kommenterede [20]:

Fremlæggelse af "worst case scenario", hvis arbejdet mod klimaforandringer ikke lykkedes.

Kommenterede [21]:

Call to action til den sekundære målgruppe: dem, der er tilstede.

Kommenterede [22]:

afslutning, der skal fungere som krølle på halen. Her bruges stilfiguren paradoks (livet er livet værd) og der spilles på den fælles rod "værd" i formuleringerne "at være noget værd" (at noget svarer til noget andet) og "at værdsætte noget" (at være glad for noget).

Kommenterede [23]:

Afslutning, der igen imiterer brevgenren. Giver en ironisk/humoristisk effekt.